

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 31 жовтня 1981 року

№ 131 (3015)

Ціна 2 коп.

ІНІЦІАТИВНІСТЬ

Тиждень ударної праці

ПРИСВЯЧЕННЯ ДНЮ НАРОДЖЕННЯ КОМСОМОЛУ

провели робітники Побузького пікелевого заводу. А

З'їздам комсомолу-ХІХ-ХХІІІ гідну зустріч!

ініціатором його став комсомольсько-молодіжний колектив електронної дільниці плавильного цеху. Комсомольці і молодь цього підприємства вирішили в ці дні працювати найпродуктивніше.

Недавно комітет комсомолу підбив підсумки тижневої трудової вахти. В ній взяло участь близько 400 молодих заводчан, які зекономили майже 5 тонн умовного палива, 45 тисяч кіловат-годин електроенергії, допоміжних матеріалів на 1000 карбованців.

Тижень ударної праці закінчився комуністичним суботником. На ньому було зареєстровано 600 карбованців, які перераховані у Фонд миру.

О. РІЗНИЧЕНКО.

КОМСОМОЛЕЦЬ ВІКТОР ЧУБЕНКО ПРАЦЮЄ МАШИНИСТОМ ДІЛЬНИЦІ № 4 ШАХТИ «ВЕРБОЛІЗІВСЬКА». ВІН ОДИН З КРАЩИХ МОЛОДИХ РОБІТНИКІВ ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ «ОЛЕКСАНДРІЯВУГІЛЛЯ».

Фото С. КОЗАЧЕНКА.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

Є В КОГО ВЧИТИСЯ

Проблеми первинної

Років п'ять-шість тому комсомольська організація Знам'янської ПМК тресту «Кіровоградськбуд» була значно численнішою. Нині ж вона нараховує всього 18 чоловік. За період від минулих виборчих зборів у ПМК прийшло лише п'ятеро комсомольців. Слабкий приплив молодих робітників в переселену механізовану колону, звичайно, позначився і на виробничій діяльності цієї будівельної організації.

За доповіді секретаря комсомольської організації ПМК Василя Лук'янича: «Виробничий план будівельно-монтажних робіт дев'ять місяців виконали лише на 71 процент. Недосвідченими лишилися 455 тисяч карбованців. Нам необхідно здати ряд важливих об'єктів: житлові будинки, СПУ № 9, молочнотоварну ферму в селі Цибулево, елеватор та інші. Програма напружена, але посилюється. Треба, щоб кожен молодий робітник навчився цінувати

«Добиватися докорінного поліпшення будівництва, підвищення ефективності капітальних вкладень. Головну увагу приділяти забезпеченню своєчасного введення в дію основних фондів і виробничих потужностей».

(Із матеріалів XXVI з'їзду КПРС).

робочий час, закінчував робочий день з почуттям виконаного обов'язку». Василь знає цінну робочою хвилину — сам працює майстром. До початку нового навчального року будівельники зробили чудовий подарунок школярям села Дмитрівки: здали школу на 624 місця. В. Лук'янич також трудиться на спорудженні цього об'єкту, старався так організувати роботу бригад, щоб праця була високопродуктивною. Правда, іноді траплялися зриви, часто з вини субпідрядних організацій: СПМК-518, СПМК-552, СПМК-553 тресту «Кіровоградськбуд».

На хорошому рахунку в переселеній колоні бригади монтажників Миколи Григорюка, Василя Прохунишина, праці тут становить більше 160 процентів. Серед кращих називають комсомольців Володимира Башняка, Юрія Музиченка, Володимира Іванова. Бригада тесля-

рів Миколи Степановича Никифорова. Бригада мулярів Надії Федорівни Шанович теж постійно перевищують завдання. Ці колективи, де трудяться багато комсомольців, успішно справлялися з дев'ятимісячною виробничою програмою, а річний план зобов'язали виконати до 64-ї річниці Великого Жовтня. Вони одночасно підтримали почин бригади монтажників тресту «Нікопольбуд» «480 хвилин заміни — найвищу продуктивність і якість».

Є в кого повчитися, запозичити досвід, справа тільки в тому, як зробити, щоб надбання окремих колективів стало надбанням кожного робітника.

Шляхи до їх вирішення

Із виступу начальника «Комсомольського прожектора» Володимира Басара:

«Роботу «Комсомольського прожектора» не можна оцінити задовільно. За рік ми випустили всього чотири номери. У випусках більше йшлося про недовідки, прогалини, передовий досвід майже не пропагувався».

Нині «КП» очолює Микола Стогній. Із самого початку своєї роботи хлопці вирішили залучити у «КП» якомога більше комсомольців. Поле діяльності «прожектористів» чимале, і тільки з активною допомогою кожного робітника можна вирішити наболілі питання. Взяти хоча б гуртожиток, де мешкають будівельники: тут уже давно немає телевізора, і ніхто не знає, коли його придбають.

Проте розв'язання деяких існуючих проблем, в тому числі виробничих, можливе лише при допомозі міськомкому комсомолу. А він поки що не приділяє достатньої уваги комсомольській організації ПМК. За останні роки склади не направлено жодного робітника за путівкою міськомкому ЛКСМУ. Очевидно, міськомкому комсомолу візьме це до уваги, допоможе комсомольській організації ПМК повернути втрачені позиції.

В. МИКОЛАЄНКО.

Гартув

ПЕТРІВСЬКИЙ РАЙОН: **праця**

МОЛОДИХ

НАШ РАЙОН СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИЙ. НАЙВАЖЛИВІШИМ ЗАВДАННЯМ КОМСОМОЛЬЦІ ВВАЖАЮТЬ МОБІЛІЗАЦІЮ МОЛОДИХ ТРУДІВНИКІВ НА УСПІШНЕ ВИКОНАННЯ І ПЕРЕВИКОНАННЯ ПЛАНІВ ПРОДАЖУ ДЕРЖАВІ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ. У СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ ПІД ДЕВІЗОМ «ОДИНАДЦЯТИЙ П'ЯТИРІЧЦІ — УДАРНИЙ ТРУД, ЗНАННЯ, ІНІЦІАТИВУ І ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ» ВКЛЮЧИЛОСЯ БЛИЗЬКО 2 ТИСЯЧ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ РАЙОНУ. ОПІРАЮЧИСЬ НА ШИРОКИЙ КОМСОМОЛЬСЬКИЙ АКТИВ, УМІЛО НАПРАВЛЯЮТЬ ТВОРЧІСТЬ МОЛОДІ КОМІТЕТИ КОМСОМОЛУ КОЛГОСПІВ ІМЕНІ ХХ З'їзду КПРС ТА «УКРАЇНА», РАДГОСПІВ «ПЕТРІВСЬКИЙ» ТА «МАРІАМПІЛЬСЬКИЙ», КОМБІКОРМОВОГО ЗАВОДУ. СЕРЕД ПЕРЕМОЖЦІВ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ — КМК АВТОГРАЖА КОЛГОСПУ «ДРУЖБА», ЕНЕРГОМЕХАНІЧНОГО ЦЕХУ БАЛАХІВСЬКОГО ВУГЛЕРОЗРІЗУ, ФІЛІАЛУ ШВЕЙНО-ПРОМИСЛОВОГО ОБ'ЄДНАННЯ «УКРАЇНА».

Працюючи на найважливіших ділянках виробництва, комсомольці та молоді комуністи показують зразки ударної праці, запалюють своїм прикладом інших. Перед самими жителями став комуніст механізатор радгоспу «Петрівський» В. Чорнопольський. На бюро райкому комсомолу Валентин закликає виконати свої соціалістичні зобов'язання з честю. Слова він дотримує: молодий комуніст В. Чорнопольський — переможець змагання серед жителів району.

Вперше сіли за кермо комбайнів випускники Зеленьської середньої школи Микола Шарко та Юрій Гонтар. Працюючи разом з батьками у складі сімейних екіпажів, хлопці досягли небачених успіхів. Кілька років тому прийшов до району Олександр Ізюмський. Нині працює в тваринництві, на відгодівлі свиней. Один із кращих виробничників, член комітету комсомолу радгоспу «Петрівський», керівник естрадного оркестру. У числі кращих — швачка райпобуткомбінату Л. Овдій, працівниця районного споживчого товариства Л. Ісан та Н. Дачеко. Неодноразово ставав переможцем соціалістичного змагання член ЦК ЛКСМУ, механізатор колгоспу «Перше травня» В. Миколенко. І цього року працюючи на комбайні КС-6, він виконав цукрові буряки на площі 212 гектарів і став переможцем районного змагання. Ударним фронтом на

селі XXVI з'їзду КПРС назвав тваринництво. Проблем тут багато. Одна з найважливіших — кадри. Деякі старі класики з охотою йдуть працювати на ферми. Після закінчення десятиріччя у нинішньому році пішла працювати дояркою Л. Пузарей. Тепер про неї говорять тільки хороше — здібна і працьовита. Те ж саме можна сказати і про свинарку радгоспу «Петрівський», член райкому ЛКСМУ Ю. Стані, переможця районного соціалістичного змагання серед молодих доярочок із колгоспу імені Чкалова О. Мороз.

Є в нас багато і проблем.

Треба вирішити питання підготовки майстрів машинного догляду у районному машинобудівному навчальному комбінаті, який до цього часу готував лише продавців, швачок та механізаторів.

Краще задовольнити запити молоді району у культурному дозвіллі. За останні роки значно зріс авторитет комсомольської організації району. Більше комсомольців та молодих комуністів беруть участь у вирішенні проблем державного значення. Кращих комсомольців району ЛКСМУ направив на будівництво Канівсько-Ачинського каналу енергетичного комплексу, Московського інституту ядерної фізики, Підприємства Української атомної електростанції.

Не менше зростає участь молодих трудящих району в управлінні державою. У робочих місцях Рад народних депутатів беруть участь 193 комсомольці та молоді комуністи, 342 народних контролери. А групомор комсомольсько-молодіжного цеху Балахівського вуглерозрізу залучили. Зібрали обрані членом виконавчого комітету районної Ради народних депутатів.

Ленінський заповіт «Вчитися комунізму» — мова йде про оволодіння марксистсько-ленінським вченням. Нині у 10 гуртках комсомольської політедуції навчається близько 700 молодих виробничників. Гуртки ведуть добре підготовлені пропагандисти, які мають вищу освіту і серед яких переважна більшість — комуністи. Найкращі серед них — П. А. Левинський (Балахівський вуглерозріз) та І. І. Швиданенко (комбикормовий завод).

Комсомольці району докладають усіх зусиль для того, щоб зміцнити могутність нашої держави.

В. ГАНЖА,
перший секретар Петрівського райкому ЛКСМУ.

ГАРТУЄ ПРАЦЯ

Петрівський
район:

МОЛОДИХ

ЦЕ НАШЕ ЗАВДАННЯ Пам'ять

Час безпозоротно гортас сторінки життя. Все менше людей, які розповідають про героїчні події Великої Вітчизняної війни. Ми не маємо права записуватись. Наші діти повинні достовірно знати про події тих років. І донести до них істину покликані ми, піонери 80-х. Це наше завдання.

У нашій школі існує пошуковий загін «Промінь». Керує ним Р. І. Гаркуша. Ми збираємо дані про бо-

йовий шлях 80-ї гвардійської Уманської дивізії. Зібраний матеріал підшиваємо в конкурсні альбоми за тематикою, яку запропонувала нам Рада ветеранів для кожного етапу огляду роботи слідопитських загонів. На зональному зльоті слідопитів Української зони, який проходив у місті Умані, ми зайняли четверте місце. Щотижня проводимо за-сідання «Променя». Частий

гість у нас консультант нашого загону, голова Української зони П. А. Хомутов. Пошуковці оформили кімнату бойової слави, намалювали схему бойового шляху 80-ї гвардійської Уманської дивізії. Загін дружить з багатьма загонами Литовської РСР, Алтайського краю, міст Москви, Душанбе.

М. ЛЕВЧЕНКО,
учень Луганської середньої школи.

Сьогодні
на обласній
повірці—
Петрівська
районна
комсомольська
організація

У районній комсомольській організації налічується 2220 членів ВЛКСМ. Вони об'єднані в 64 первинні організації, 69 цехових, 25 груп. У районі створено 29 комсомольсько-молодіжних колективів, дев'ять із них — постійні. П'ятнадцять членів ВЛКСМ удостоєно державних нагород. У комсомолі працює 77 комуністів.

Практика

«КП»— орган бойовий

Завідуюча дитячим садком села Петрівського, член виконкому сільської Ради народних депутатів Євдокія Кошмак уже декілька років очолює штаб «Комсомольського прожектора» радгоспу «Петрівський». Допомагають їй вчителька історії місцевої восьмирічної школи Лідія Гнатюк та працівниця свинотоварної ферми Валентина Ізюмска. За цей період знанню зріс авторитет «Комсомольського прожектора».

Дівчата зуміли так поставити роботу, що і комсомольці, і неспівкова молодь бере активну участь у випуску своєї «газети». Пишуть листи, а частіше заходять самі — повідомляють про недоліки, пропонують шляхи їх усунення, охоче допомагають у проведенні рейдів.

Стіннівка складається із трьох «сторінок». У перших двох розповідається про життя спілки, краєвих молодих працівників радгоспу, третя — «Коліска». Назва красномовно говорить про її зміст. Саме ось ця «Коліска» змушує одних щиро сміятися, інших — із сорому бігти геть.

Дуся Кошмак, як її лагідно називають подруги, відзначається вимогливістю, принциповістю, а головне — справедливістю. Саме тому, хоч дехто і ображається, що з нього намагалися карикатури чи «відшмагали» сповами, зла на неї не таїть, бо знає: висміяли справедливо, і на користь йому самому.

Якось рейдова бригада проводила перевірку дитсадка у сусідньому селі Юсипівці. Виявилось, що завідувача садком утримує свою дитину в очолюваному нею закладі безплатно. Були й інші порушення. Склали акт і в черговому номері «КП» повідомили про виявлені недоліки. Цей факт говорить про принциповість «прожектористів» коли мова йде про хибну у роботі, про порушення трудової дисципліни, громадського правопорядку.

Поле діяльності радгоспних дозорців досить широке: гараж, ферма, магазин... І скрізь вони зразу ж наводять порядок.

Останнім часом зменшилась кількість прогулянок, ефективніше використовуються електроенергія, паливе, мастила, не зникають під прилавками магазинів дефіцитні товари, комсомольці краще стали виконувати свої обов'язки. І цьому неабияк сприяв бойовий орган — «Комсомольський прожектор».

В. АФАНАСІЄНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Проблеми КМК

Задача з кількома невідомими

Умова задачі

До 1978 року комсомольсько-молодіжний колектив кондитерського цеху Петрівської райспоживспілки вважався одним із кращих у районі. Дівчата підбиралися працівницями, товаришески, весело. Пекли торти, пиріжки, булочки, вівсяні кашки, печиво та наспівували. Аж до того, як робота до ладу, то й співати хотілося. І так би й досі їм трудящі району кондитерської виробництва привозили «Ого смак!» А тісно вже було! Стівен у руці була, відпустили, а вона піднімається, піднімається... Та ба...

Неподалік від кондитерського цеху знаходився погріб, через який до цеху було прокладено водопровід. Коли відповідні організації дійшли висновку, що погріб у аварійному стані і відремонтувати його неможливо, вирішили звалити. Але нікому не прийшло в голову подати воду кондитерам іншим шляхом. І дівчатам нічого не залишалося робити, як пошити воду з ресторану (за кілька десятків метрів) відрами, бідонами. І от дві жіночки тягнуть повного сорокалітрового бідона. А це ж суперечить правилам техніки безпеки. Звичайно, можна порадити не набирати повного бідона або користуватися тільки відрами. Але ж треба займатися колись і основною роботою. А такої штатної одиниці, як адонос, не передбачено.

Немає тут і електроплосаря, який би лагодив устаткування. Зате необхідність у цьому є. Нині, наприклад, працює лише одна збівака, поламні духовки. Ще навесні здали лагодити пелілятор — досі не замовили. Але ж люди повинні працювати. А їм доводиться витримувати задуху, а потім халати відро та на холод, по воду. Це ж прямий шлях до хвороби.

Не передбачено у кондитерському цеху і роздільниці. Нею служать приміщення складу. На дверях позначили дівчата вихід, на які влізають свої одані. Даруйте, але ж це склад! Поруч розмістилися рахівниця і дзеркало, маргарин, масло і гребінці, борошно, капуста і чоботи. Дівчата вже звикли до таких умов, але чого ж із

ним вирішувати працівники санітарстанції? Чи, може, все у допустимих пормах?

— Це ще нічого, — каже бригадир комсомольсько-молодіжного колективу Ольга Єгорова. — Найбільше нашу роботу скошує відсутність транспорту і тари. Лотків мало, а якщо видавати на листах, на яких лежимо, тоді працювати буде нічим. Відправкою товару повинні займатися експедитор. Коли ж приїдуть машини, ми кидатимемо на вантажники всі сили: машини в цей день може більше і не бути. От і виходить, що майже півдня витрачається на експедицію продукції, і лише потім починаємо пекти.

Коли скласти усі компоненти докупи, наслідок такий — тисяча карбонандів недоочищення плану.

І дівчата, і працівники райкому комсомолу зверталися за допомогою до директора підприємства громадського харчування Н. А. Михайлової і до працівників райспоживспілки, а ті, в свою чергу, в обласні органи. Однак на даний час справу не вирішено.

У задачі питається:

1) Хіба в районі не можна знайти сто метрів 1,5—2-дюймової труби і одного електрозварювальника, щоб провести у цех водопровід? (Думаю, що можна).

2) Скільки деревини необхідно для виготовлення лотків? (Для цього достатньо навіть відходів).

3) Чи знайдуться кошти у районного підприємства громадського харчування для того, щоб придбати хоча б шафу для одягу? (А знайти повинні).

4) Хто зміг би допомогти комсомольсько-молодіжному колективу працювати з повною віддачею сил і в нормальних умовах, а жителю віддалених сіл району купити кондитерські вироби у своїх магазинах? На мою думку, допомогти зміг би виконком районної Ради народних депутатів, адже виконання плану і забезпечення населення продуктами харчування — справа не тільки комсомольська, а й народногосподарська.

5) Який час необхідний для поліпшення становища? (Хотілося б якнайшвидше).

В. ЛУГОВИЙ.

Гарний урожай цукрових буряків виростили у нашньому році трудівники радгоспу «Маріампільський». Безперерйне постачання коренів на цукровий завод забезпечував і тракторист механізованого навантажувача Володимир ДИКУСАР.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

Впевненість

ДОСЯГНУ РУБЕЖУ

Минулого року я надовіла по 2086 кілограмів молока від кожної корови. Чому так мало? Корови були вже старі. У цьому році повністю обновили стадо. У мене нині група первісток. Гарні корівки, високопродуктивні. На даний час я вже надовіла по 3080 кілограмів.

Легко працюється, коли дружинний колектив, коли є з ким помірятися силами, коли поруч люди роботащі. А таких у нас багато. Це і В. Погоріла, і О. М. Миколишина, та й інші працюють на совість.

Моє соціалістичне зобов'язання на нинішній рік — 2500 кілограмів молока на корову, але я сподіваюся досягти рубежу трьох з половиною тисяч кілограмів і я його так досягну!

О. МОРОЗ,
доярка колгоспу імені
Чкалова.

Характер

ТВЕРДЕ СЛОВО

Слово у Сергія Тараненка, водія Балахівського комбикормового заводу, тверде. Дав його — обов'язково дотримає. Того ж і від інших вимагає. Такий уже в нього характер.

На заводі Сергій працює два роки. Це достатній період, щоб пізнати людину. Ного обрали групомеор-

гом комсомольсько-молодіжного колективу шоферів. Він повністю відповідає вимогам, які ставляться до комсомольського ватажка. План третього кварталу цього року виконав на 246 процентів. При соціалістичному зобов'язанні 9650 тонно-кілометрів Сергій виробив 23769. На перший погляд дивно: декому ледь-ледь вдається виконати планові завдання, а він перевищує майже у 2,5 раза. А все це тому, що людина несподівано. Виконавши норму, інший краще постоїть, а Сергій — ні, давай йому

іншу роботу. Завжди намагається завантажувати свій ГАЗ-53, щоб не грати в один край машину порожньою.

Сергій і політінформатор, і член редколегії «КП» та заводської стінгазети, бере участь у спортивних змаганнях з волейболу, футболу, шахів, шашок.

У числі кращих був С. Тараненко і на останньому суботнику, який ми проводили минулої суботи.

Н. ПАЛЮШКЕВИЧ,
секретар парторганізації комбикормового заводу.

Від конференції до конференції

ЖОВТЕНЬ 1980 РОКУ. Кавалер ордена Трудового Червоного Прапора комбайнер радгоспу «П'ятихатський» Андрій Трюхан на жнивах-80 скошив хліба на площі 458 гектарів і намолотив 19598 центнерів зерна. За підсумками обласного змагання він засював перше місце і втретє (тепер називають) удостоєний перехідного призу обкому ЛКСМ «Золотий колос».

КВІТЕНЬ 1981 РОКУ. Комсомольсько-молодіжний колектив електроенергетичного цеху Балахівського вуглерозрізу в обласному соціалістичному змаганні серед КМК вугільної промисловості зайняв третє місце.

СЕРПЕНЬ 1981 РОКУ. Сімейні скіпажи, до яких входять комсомольці М. Шарко та Ю. Гонтар, намолотили відповідно 15036 та 1093 центнери зерна. З трудовою нагородою хліборобів привітали телеграмою льотчики-космонавти СРСР Л. І. Попов та В. В. Рюмін.

ЧЕРВЕНЬ—ЖОВТЕНЬ 1981 РОКУ. За цей період райкомом комсомолу напружено: на будівництво Кансько-Ачинського паливно-енергетичного комплексу — два комсомольці, на будівництво Московського інституту ядерної фізики — п'ятеро, на будівництво Південно-Української атомної електростанції — четверо.

В ЦЕНТРІ УВАГИ—ТУРБОТА ПРО ПІДРОСТАЮЧЕ ПОКОЛІННЯ

29 ЖОВТНЯ М. КІРОВОГРАДІ ЗАКІНЧИВСЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ 30-НАЛЬНИЙ СЕМІНАР СЕКРЕТАРІВ — ЗАВІДУЮЧИХ ВІДДІЛАМИ УЧНІВ-СЬКОЇ МОЛОДІ РАЙКОМІВ, МІСЬККОМІВ КОМСОМОЛУ, ЗАВІДУЮЧИХ ВІДДІЛАМИ НАРОДНОЇ ОСВІТИ КРИМСЬКОЇ, ОДЕСЬКОЇ, ХЕРСОНСЬКОЇ, КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ І М. СІМФЕРОПОЛЯ.

З доповідями «Рішення XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України і завдання органів народної освіти, педагогічних колективів шкіл Республіки по подальшому вдосконаленню форм і методів навчання і підвищенню комуністичної свідомості та про підвищення ролі комсомольських і піонерських організацій Республіки в комуністичному вихованні підліткової молоді в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України» виступили заступник міністра освіти УРСР І. С. ХОМЕНКО і секретар ЦК ЛКСМ України І. Я. САХАНЬ.

В обговоренні доповіді взяли участь головний інспектор Міністерства освіти УРСР, кандидат педагогічних наук Е. Ф. БЕРЕЗНИК, заступник начальника управління виховної роботи Міністерства освіти УРСР І. П. ДРИГУС, завідувача генеральним районом народної освіти Херсонської області Т. Д. ГОЛУБОВСЬКА, секретар — завідувача відділом учнівської молоді Кіровоградського райкому КМСОМЛУ Кіровоградської області Т. В. РОМАНЮК, завідувачі одеського міського Кіровоградської області В. Д. ПЕТРОВ, секретар — завідувача відділом учнівської молоді Кіровоградського міського КМСОМЛУ Н. А. ГАРБА та інші.

Історичні рішення XXVI з'їзду КПРС знайшли широкий відгук у всіх куточках земної кулі, благотворно впливають на прогресивне людство світу. Перед радянським людством поставлені масштабні завдання, намічена наукова програма дальших соціально-економічних перетворень.

Нові відповідальні вимоги поставили перед працівниками народної освіти XXVI з'їзд КПРС і XXVI з'їзд Компартії України. Головне сьогодні в тому, щоб підвищити якість навчання, трудового і морального виховання в школі, зміцнити формалізм в оцінці результатів праці вчителів і учнів, на ділі зміцнити зв'язок навчання з життям, поліпшити підготовку школярів до суспільно корисної праці. Вирішальна роль тут, звичайно, належить учителю, говорив у Звітній доповіді XXVI з'їзду КПРС Генеральний секретар ЦК КПРС тов. М. І. Брежнев.

Разом із школою це завдання покладається на комсомол. Не ви-

падково місцем проведення нинішнього семінару обрана Кіровоградська область. Тут партійні організації, органи народної освіти, комітети комсомолу нагромадили багатий досвід по комуністичному вихованню підліткового покоління. А ще Кіровоградщина тісно пов'язана з іменем видатного радянського педагога Василя Олександровича Сухомлинського. Поширення і підтримку одержав досвід педагогічного, комсомольського і піонерського організації десятиріччя М. Б. Гайворона в боротьбі за глибокі зміни знання та розвитку пізнавальної активності учнів. Далі йде за межами нашої області й республіки відомо діяльність учнівських виробничих бригад і міжшкільних навчально-виробничих комбінатів по підготовці гідної зміни робітничого класу і колективного селянства. Зовсім недавно колегія Міністерства освіти УРСР, Секретаріат ЦК ЛКСМ України схвалили ініціативу юних гіталовців Комітету Нової середньої школи Новоукраїнського району «Будемо берегти і цінувати школу».

У нашій республіці досягнуто значних успіхів у справі навчання і виховання підліткового покоління, підвищення рівня освіти педагогічних кадрів, зміцнення навчально-матеріальної бази освіти. Взято найважливіший рубіж — завершено перехід до обов'язкової загальної середньої освіти. За роки десятиліття в республіці одержали 4,7 мільйона юнаків і дівчат.

П'ятирічний план шкільного будівництва виконано на 108 процентів, побудовано шкіл на 950 тисяч місць, майже на 500 тисяч збільшилася кількість місць у дитячих дошкільних закладах. Нині в республіці майже 21 тисяча шкіл, у яких навчаються понад 10 мільйонів учнів. Сто тисяч хлопчиків і дівчаток педагогічні сили за партію у нових приміщеннях. Лише у нинішньому навчальному році відкрилися двері 200 нових середніх, восьмирічних шкіл, шкіл-інтернатів.

Радянська загальноосвітня школа сьогодні в більшій мірі відтворює завданням комуністичного будівництва, вимогам науково-технічної революції. Вони краще озброюють учнів знаннями, краще формують їх світогляд, активну життєву позицію.

Серйозні і відповід-

альні завдання перед освітянами поставив XXVI з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. Одні з них — підвищення якості знань, підготовку школярів до суспільно корисної праці. Вирішальна роль тут, звичайно, належить учителю. Вимоги до нього праці постійно зростають. Також зростають вимоги і до шкільних програм, які останнім часом потребують значного вдосконалення. Міністерство освіти СРСР, Академія педагогічних наук СРСР спільно з республіканськими міністерствами провадять у цьому напрямку значну роботу. Науковий рівень програм не знижується й сьогодні, хоча надто складний і другорядний матеріал скорочено.

Питання підвищення ролі первинних комсомольських організацій в ідейно-політичному, трудовому і моральному вихованні молоді обговорювалися на пленарних і пленумі ЦК ВЛКСМ і XI Пленумі ЦК ЛКСМ України. У зв'язку з цим намічається чимало зобов'язань для підвищення рівня ефективності комуністичного виховання молоді, створення в кожному колективі живої, творчої атмосфери. Особливу увагу в цій роботі необхідно надавати глибокому вивченню документів і матеріалів XXVI з'їзду КПРС, звітної доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС тов. М. І. Брежнева. При цьому необхідно враховувати, що в кінці минулого навчального року школярі ознайомилися з цими документами, а в період літньої трудової черги, приміром, чи в піонерських таборах закріпили набуті знання особистим сприйняттям таких понять, як «творчі плани п'ятиріччя», «трудова ентузіазм», «соціалістичне змагання» і т. д. Тому в новому навчальному році ця робота повинна набутти інших форм, іншого характеру. Необхідно створити місцеві, районні громадсько-політичні лекторії «Партія, партія, комсомол» у кожній школі, проводити читання «Рішення XXVI з'їзду КПРС — програма миру і комуністичного творення»; активно включитися у Всесоюзний огляд роботи комсомольських організацій по виконанню рішень XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

Ці та багато інших питань розглядали доповідачі та виступаючі на семінарі.

О ВІДКРИТТЯ клубу молоді сім'ї Тамара й Олександр були досить байдужими. Обое були переконані, що сім'я — особиста справа двох. Як можуть дати поради сговорні люди, якщо вони часом і самі не розберуться, хто правий, а хто винен?

Подружжя принесло у новостворену родину традиції і стиль спілкування, характерні для їхніх батьківських сімей. Олександр — єдиний син, котрий звик до опіки з боку ма-

примати гостей. На думку всіх без винятку молодих подружжів, котрі відвідують клуб, це далеко не дрібниця. І засідання, присвячені проблемам побуту та його естетики, допомагають молодим уникнути багатьох конфліктів і розбіжностей, що йдуть від незнання чи невігластва весте домашнє господарство.

Не забули і про молодих батьків. Для них розроблено цикл лекцій: «В сім'ї з'явилась дитина». Ретельно та серйозно

ОСОБИСТА СПРАВА ДВОХ?..

гері, — був зовсім не готовий до ролі глави сім'ї. Тамара ж, само собою зрозуміло, саме на нього покладала вирішення основних проблем і питань, і безпорадність чоловіка в життєвих справах сприяла дуже хворобливо.

Суперечки і незгоди, спочатку незначні, а потім і серйозніші, виникали все частіше. Під час однієї з них і погратило під руку Тамарі запрошення в клуб. Немов у насмішку, впала в око назва вечора: «Милі сваряться — тільки тішаться...»

Перший вечір їм сподобався. Виявилось, що в клубі ніхто не позаче «недосвідчених молодожонів». Просто відбувається добра і щира розмова про все, що їх хвилює. І прозвучать вони її самі, довірливо признаючись один одному у своїх помилках та промахунках, разом намагаючись відшукати шляхи до їх виправдань.

Тамара та Олександр прийшли і на другу зустріч. Відтоді вони стали постійними членами клубу «Ти плюс Я = сім'я».

ВІН ВИНІК чотири роки тому. Керівники численних гуртків та секцій Палацу культури Мінського автозаводу звернули увагу на дивну закономірність. До Палацу задоволення приходять люди найрізноманітніших професій та віку. Особливо активна молодь. Але тільки доти, поки немає сімейних турбот. Заводячи сім'ю, юнаки і дівчата переставали відвідувати гуртки.

Чому так відбувається? Чим можна залучити молодожонів, як повернути до Палацу, де ще нещодавно вони були не гостями — справжніми господарями? Щоб з'ясувати це, вирішили провести опитування.

Чимало молодожонів, не зможучих, радили організувати цикли бесід і лекцій для тих, хто одружився. «Адже ж клуби любителів техніки, — на-

писав один із респондентів. — А чому б не спробувати створити клуб молодожонів?..»

Так виникла ідея. А проте, як вона втілювалася у життя, розповідає керівник клубу Євген Александров:

— Здобувши підтримку адміністрації заводу й Палацу культури, котрі обіцяли надавати матеріальну допомогу, ми взялися за розробку програми.

Нарешті, дійшли єдиної думки: по-перше, клуб повинен стати доступним для всіх. Тому засідання проводимуться по вечорах або ж у вихідні дні. Щоб зекономити час молодим господаркам, вирішили організувати роботу продовольчих і промтоварних ларків безпосередньо в Палаці культури. Тут же відкрито і буфет: можливо, хтось не встигне поїсти вдома або прийде зраду після робочої зміни.

Подумали і про дітей: оформили спеціальну кімнату, домовилися з вихователями заводського дитячого комбінату, що у дні роботи клубу вони доглядатимуть за ними. А лікарі-педіатри нашої поліклініки з задоволенням погодилися давати молодим мамам і татам консультації.

По-друге, клуб повинен бути розважальним. Всі хотіли, відвідуючи свій клуб, мати можливість добре відпочити — послухати музику, взяти участь у веселому конкурсі, потенцювати.

По-третє, — і це основне — клуб повинен бути пізнавальним, вчити нелегкому мистецтву жити удвох, виховувати культуру родинних взаємин. У ході бесід визначилися і теми майбутніх засідань.

На прохання молодожонів у клубі виступають лікарі-сексологи, юристи, кулінари, дизайнери та архітектори, провідні модельєри Мінська. Вони знайомлять молодожонів з їхніми новими правами й обов'язками, радять, як розділити родинний бюджет, обставити квартиру,

продумують не лише те, а й форма кожної зустрічі з молодими. І якщо спочатку в програмі клубу переважали лекції та бесіди, то тепер з'явилися усні журнали, конкурси господарок і молодих батьків, різноманітні вікторини. Особливо популярні диспути. Відомо: істина народжується в суперечці. І, спираючись на свій, поки що невеликий досвід, молодожони самі намагаються знайти відповіді на запитання, що хвилюють їх: хто повинен бути главою родини, як розподіляти домашні обов'язки, чи такі вже безболісні ревнованні?

— Що дає, чому називав клуб? — таке запитання поставила я двом молодим парам, побувавши нещодавно в Палаці культури автозаводу.

— У кожній сім'ї свої турботи і тривоги, і свої помилки. Я, наприклад, майже зразу після весілля намагався переробити звички та характер дружини під свій стиль, — ніяково посміхаючись, каже 24-літній Олександр Жучко. — Звичайно, таке «виховання» ні до чого доброго не привело б. Бесіди з фахівцями, котрі приходять до нашого клубу, з іншими молодими чоловіками допомогли мені зрозуміти: виходити слід не з егоїстичного «вона для мене», а прагнути діяти за формулою «я для неї».

В Ольги та Геннадія Пустошилових — чотирирічний стаж родинного життя і маленький син Андрій.

— Для нас клуб був справжньою знахідкою, — розповідають вони. — Після весілля коло наших друзів дуже звузилось, — це відомо, напевно, всім молодим парам. А з народженням сина ми й зовсім змушені були жити замкнуто: ні на кого було залишити малюка. Тут же ми проводимо вільний час всією родиною. А головне — знаходимо нових друзів, з якими зустрічаємось не лише в стінах клубу.

Н. БУЛДИК.

до щастя!

Фото В. РЯЗАНОВА.

СПОРТ

ВЕЛОСПОРТ

МАЙСТЕРСЬКІ
ПОКАЗНИКИ

Особиста першість республіканської ради студентського ДСТ «Буревісник» з велосипедного спорту відбулася в Бердянську. В гонці на 25 кілометрів у складі першої команди, яка стала переможцем, виступали кандидати в майстри спорту Лариса Воло-

шина і Наталя Сизова з Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Вони показали час 35 хвилин 40 секунд, що дає їм право на присвоєння звання майстра спорту. В індивідуальній гонці на 20 кілометрів Л. Волошина на фініші була другою, а Н. Сизова — третьою. В груповій гонці на дистанції 28 кілометрів подруги помінялися місцями. Успіху домогся їхній товариш по навчанню першорозрядник Віктор Дементьев — 50 кілометрів він

подолав за 1 годину 09,3 секунди і вперше виконав майстерський норматив. Десять вихованців кіровоградських тренерів майстрів спорту СРСР С. І. Симоненка і В. А. Гулака та О. Г. Циганенка включено до складу республіканської збірної «Буревісника», яка захищатиме спортивні кольори студентського товариства на третій міжвідомчих спортивних молодіжних іграх України, що проходять у Феодосії.

В. ТВЕРДОСТУП.

СПОРТ

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

ФЕХТУВАННЯ. Республіканський юнацький турнір, присвячений Дню народження Ленінського комсомолу, відбувся в Києві. Серед учасників були і вихованці кіровоградського тренера — майстра спорту СРСР Василя Литвиненка із ДЮСШ обласної ради ДСТ «Спартак».

Вдало виступив на фехтувальних доріжках столичної України п'ятикласник середньої школи № 17 Валерій Косалопов. Серед шаблестів він став бронзовим призером.

ГАНДБОЛ. Три дні у Кіровограді в спортзалі «Спартак» проходив розіграш кубка обласної ради профспілок з ручного м'яча серед чоловічих команд виробничих колективів фізкультури.

Впевнено провели турнір представники олександрійської шахти «Світлопільська». Їм вручено грамоти, пам'ятний приз і цінні подарунки президії облради профспілок.

Гандболісти з міста гірників здобули право продовжити боротьбу в республіканських профспілкових змаганнях з цього виду спорту.

ФУТБОЛ. Змагання на приз закриття футбольного сезону в обласному

центрі пройшли на стадіоні спортивного клубу «Зірка». За почесний трофей вели боротьбу представники восьми колективів фізкультури.

У фіналі зустрілися спартаківці і команда студентів факультету фізичного виховання педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Гра закінчилася нічиєю — 1:1. Згідно з положеннями про турнір було призначено серію післяматчових одинадцятиметрових штрафних ударів.

Влучніше їх винонали ігрові вчителі, які забили у ворота суперників п'ять голів, а в свої пропустили три.

Disk=301A

▲ Запрошує «Олімпія»

▲ — Ваші дискотеки — це грандіозно.

▲ Читач пропонує

ПОШУК

Куди піти
відпочити?

Серед відповідей на це запитання віднині буде й така: у молодіжний музичний клуб «Олімпія» при міському Палаці культури імені Компанієця

Минулої неділі в програмі «Наше місто» взяли участь близько ста дівчат і хлопців. Причому участь не обмежувалася обговоренням слайдів, які розповідають про минуле і сьогодення Кіровограда (їх демонстрував М. Сапогін), і танцями під музику (її «господарями» були О. Дмитрієв, О. Немопашич, В. Німенко). Гості клубу ще й охоче давали інтерв'ю ведучим О. Санжарі і Н. Новиковій (виступали пропозиції щодо благоустрою обласного центру), перевіряли свою ерудицію у вікторині «Пісні про місто», а також самі співали. Усі разом — «Наш старий город» Р. Паулса, вчистиріх — пісню про рідну Кіровоградчину.

— Нам хотілося внести корективи у схему музичних програм, що замкається елементами анімації — музика — ілюстрація, — говорить директор Палацу культури В. І. Чкайде. — Це є в багатьох дискотеках міста, та й з публікацій у пресі можна довідатися про творчість відомих виконавців. А ми хочемо популяризувати здобутки місцевих колективів — ось про Кіровоградчину співали дівчата з ансамблем ТУ-4 «Гарний настрій»; назвимо нашу молоді нових танців — їх показали А. Шевченко і В. Савченко; нарешті, присутні завжди мають одержувати цікаву інформацію із сфери немусичної, але близької всім: сьогодні такою була знатна на південь розповідь архітекторів про майбутнє нашого міста.

— Запрошувати до тачу у нас з однаковим правом можуть і хлопці, і дівчата, — лунає голос ведучої. — Танцюють усі!

Точніше, майже всі. Кілька дівчат уже давненько не виходили з-за столічків. Чому? «Партнерів малувато», «Якщо хто й запросить, не поговорю, бо музика надто гучна», «Сама б запросила, та не видно, де ті хлопці — темнуваті тут», «Мало повільних мелодій, під які можна танцювати вдвох».

Отже, проблема знайомства, яке має бути не останньою метою молодіжного клубу? Просимо висловитися з цього приводу режисера Т. Немопашичу:

— Хлопці, мабуть, дощу злякалися... А якщо серйозно — сьогоднішня ситуація скоріше всього випадковість. Раніше у нас працювала дискотека, і, траплялося, приходили майже самі юнаки. Музика справді «погримувала», бо ми ще не випробували акустичних можливостей цього обладнаного залу.

У перспективі, очевидно і нові автори програм (перші ентузіасти прийшли сюди за оголошенням), і дбайливіший підбір репертуару (без переобтяження записами пісень у виконанні не найяскравіших «зірок» зарубіжної естради), і, зазначимо, нові гості і постійні відвідувачі клубу (він працюватиме щотижня), який прем'єрою зробив серйозну заяву на право бути одним із улюблених місць відпочинку молоді міста.

Н. ДАНИЛЕНКО.

м. Кіровоград.

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»-82ШАНОВНА
РЕДАКЦІЄ!

Я — постійна читачка вашої газети вже майже 10 років. Мені подобаєть-

ся, що на її сторінках можна знайти матеріали на будь-яку тему, задовольнити свої інтереси.

З великою радістю зустріла я нову рубрику «Диск-зал». Як методист заводської молодіжної дискотеки знаходжу у кожному випуску її багато

цікавого і корисного, що можу використати у своїй роботі: ноті і слова пісень, розповіді про популярні ансамблі тощо.

Однак рубрика «Диск-зал» з'являється нерегулярно, помітила я, іноді бракує довершеності окремих випусків.

Пропоную у новому розділі присвячувати випуску «Диск-залу». Гадаю, мене підтримають усі любители музики.

Н. ГАВРИЛЮКОВА.

м. Світловодськ.

Співає народна артистка УРСР Софія Ротару.

Фото В. ГРИБА.

Популярність дискотек серед молоді відома. Однак підхід до їх організації може бути різним. На Заході вони неодмінно потрапляють в орбіту буржуазної масової культури і перетворюються в шалені дансинги, призначені для розваги і відвернення від «мирського» життя.

Вечорами, а то і з раннього ранку збираються в них музичні наркомани, які їх влучно охрестили прогресивні західні журналісти, з тим, щоб одержати чергову дозу музично-ригмичного «снотворного».

Західні дискотеки перетворилися у справжні фабрики психологічної і соціальної нейтралізації. Шоу-бізнес не скупиться на електронну нацирку: дискотеки стали власниками чудотехніки, шикарних палаців. Це приносить немалі доходи. Вигідно з усіх боків: і дівчата мого, і парадні свідомості танцюристів, від яких при здоровому глузді можна чекати чого завгодно.

Дансинг — єдиний різновид дискотеки, знайомий західній молоді. І коли американці чи англичани, наприклад, приїждять у соціалістичні країни, вони знайомляться з молодіжним дозвіллям і дискотеками, за своєю природою протилежними «оніумним курильням».

— Ваші дискотеки — це щось грандіозне. Це навіть не клуб, це повечірній форум молоді: скільки веселощів, прищип, скільки розмов і суперечок. Я бачив, як юнаки і дівчата з найяскравішим інтересом обговорювали поїно про слуханні мелодії Бетховена в аранжировці рок-груп

зі змістом — вони стали місцем спілкування молоді. Від дискотеки — танцювального залу через дискотеку-клуб прийшли до сучасних диско-центрів. Подекуди не уникли і заповнення, стараються програмувати західні шлягери, а в паузах кваліфіковано повідом-

лі приманки викликають до свого складу балалаечників, американські музиканти виступають у шароварах, вишитих сорочках і чоботях «а ля рус», вокалістки красуються на сцені в сарафанах і кофонтіках.

Диско-мелодії, які звучать у дискотеках без перерви, напівгодували композиції на думку створювати складніші музичні форми диско-світи, диско-драми, диско-опери: твори, які дозволяють не просто розширити стилістичні межі, а й збагатити дискусію музику за рахунок поетичного слова, яке стало грати зовсім не допоміжну роль, а також завдяки театралізації диско-вистав. Саме драматургічний супровід у дискотеках східноєвропейських країн дав новий імпульс розвитку цієї форми відпочинку.

Дискотеки — в процесі становлення і еволюції. Важливо, щоб по-новому вони зберігали своє головне призначення — служити духовному збагаченню молоді, її інтелектуальному і естетичному розвитку, поглиблюючи сучасні форми і можливості з нашими національними народними традиціями.

А. НАЛОСВ.

В. с. редактора
А. РОМАНЮК.Я К О Ю
ТВІЙ ВІЛЬНИЙ ЧАС
БУТИ ДИСКОТЕЦІ

«Експресс», і видно було, що Бетховена знають і люблять — і це в дискотеці! І танцювали потім якось особливо невимушено, — відгукнувся один молодий американець про нашу дискотеку.

Справді, відвідувачі московської, празької чи берлінської дискотек не гості, які чекають, коли їх почнуть розважати, вони — господарі, які зібравшись, щоб спільними зусиллями організувати цікавий вечір. Причому організатори намагаються врахувати найрізноманітніші інтереси. Ентузіасти дискотек у Радянському Союзі майже з самого початку наповнили їхні програми новим

лати, які місця займають різні виконавці у хіт-парадах.

До речі, говорячи про західну диско-музику, слід підкреслити, що відомі групи не раз зверталися у своїй творчості до російських народних мелодій, до російської класики, інтерпретуючи «Калинку» і «Козачок», «Танець з шаблями» Хачатуряна і «Політ джмеля» Римського-Корсакова в стилі диско; широко відомі західнонімецькі групи, чий альбом виконаний наслідуючи російському фольклору. Моделі на музику народів СРСР велика і стійка, і канадські рок-групи у ро-

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-63-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінни, 2.

На українському мові.

ВК 05258.

Підпис 61107.

Обсяг 0,5 друку, ар.

Зим. № 540.

Гориз. 54000.